

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Prolud. 1. Idea totius Operis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

SYNOPSIS MAGNALIUM
 DIVI IOSEPHI
 PARS PRIMA.
 JOSEPH FILIUS DAVIDIS
 REGIS.

TRACTATUS PRIMUS.

DE PROLUDIIS AD TOTAM SYNOPSISIM.

PROLUDIUM I.

Idæa totius Operis.

I.

OC Opus de summis castissimæ magnæ & incorruptissimæ Dei Mattis Sponsi & Conjugis D. Josephi Magnalibus & Prærogativis, citò cceptum, tardè absolvo:

tùm quia vires corporis, quod aggravat animum, non tantæ, ut non frequentissimè studium & lectionem impediunt, tum quia occupationes ex obedientiâ impositæ, tam assiduæ, ut non nisi horulas succisivas, easque satis raras reliquerint, quas aliis adhuc occurrentibus & mihi ipsi suffuratus sum, ut huic lucubrationi impenderem: sùm denique quia diu mecum ipse de-

liberavi an illam publici juris facere deberem, an privato domesticorum commodo reservare & referare: nec credo me unquam ad illam evulgandam resolvissim, nisi ab amicis quàm plurimis de litteris optimè meritis, qui illius aliquot Tractatus perlegerant, rogatus; quorum instantiis aliquamdiu reluctatus, tandem acquiescendum esse censui, & censuerunt domestici ipsi quibus illam reservare constitueram.

Synopsisim conficio, non Encyclopediam summorum D. Josephi magnalium; non enim omnia hîc profero quæ de tanto Viro dicta sunt, aut dici possunt: Invenientur multa ab aliis viris doctis dicta, eruntque me fortiores, & feliciores alii, qui alia & meliora dicere poterunt, quod opto. In hoc ramen incubui, ut ex plurimis quæ apud Sanctos Patres & Sacræ Scripturæ Interpretes, aliosque Scriptores reperti, selectiora decerperem, quæ unà cum

A

cum

Synopsis

Magnalium
 D.
 Josephi
 RV
 111

cum illis quæ ego ipse ex eodem quo illi fonte, Sacro, inquam, Evangelio, depromere potui, coacervavi in commodum & utilitatem Concionatorum, & spiritualem devotorum hujus Sancti Clientum consolationem, quos enixissime rogo, ut non ad eum per quem hæc eis traduntur attendant, sed ad datum ipsum, & ad fontes ipsos, ex quibus hausta sunt quæ hinc ipsis benevolentissime propinquantur.

III. Hanc materiam amplissimam in tres Partes distribuo: Partes singulas in tres quoque Tractatus subdivido; Tractatus denique in Capita, Capita quandoque in Sectiones ad distinctionem & claritatem: non enim mihi fuit visum satis, si materiam multiplicem undequaque ex variis Scriptoribus collectam quasi in unum acervum & congeriem conjicerem, in quâ omnia confusa & sine ullo ordine permixta, ut labori meo cum lectorum meorum dispendio parcerem: sed omnia volui ut in ædificio suis locis collocata, omnia convenienti ordine disposita, & vinculo apto colligata, sibi quæ invicem cohærentia, quia quod est forma in compositis naturalibus, hoc est ordo in libris & aliis arte factis, & ut illa istis, sic hic his confert venustatem, elegantiam & pulchritudinem.

IV. Primâ igitur Parte agemus de D. Josepho, ut est Filius Davidis Regis: ita vocatur ab Angelo Matthæi c. 1. v. 20. In Secundâ Parte de eo ut est Pater Jesu, ita vocatur tum à Prophetis, tum ab Evangelistis, tum à Beatissimâ Deiparâ. In tertiâ Parte de eo ut est Proto-Patrus & Protector omnium: Talis hodie habetur ab omnibus Fidelibus. Prima Pars complectetur ea quæ de Sanctissimo Viro dici possunt, incipiendo ab ipsius æternâ prædestinatione, & profectu usque ad ejus nuptias cum eadem Beatissimâ Deiparâ: & hæc ferè sunt illi communia cum aliis Sanctis. Dixi ferè, quia in plerisque, maximè verò quæ spectant gratias quas accepit isto intuitu quod futurus erat Pater Jesu-Christi Domini nostri, ut ad illam dignè disponderetur, ab illis differt quàm maximè.

V. Secunda Pars ea complectetur quæ de eodem Sanctissimo Viro ab ipse

cum Deiparente Virgine nuptiis usque ad mortem: Atque hic præcipuè elucescent, ac manifesta faciemus ipsius specialissima, maximè incomparabilem ipsius ad Christum Paternitatem, in quâ stat summa omnium Magnalium & Privilegiorum ejus, & cujus ratione ei Deus adjecit gratiarum & virtutum ornamenta, quæ tam præcellæ conveniebant dignitati; id est talia ut illam dignè sicut par erat sustinere posset.

Tertia & ultima Pars exhibebit nobis mortem ipsius in conspectu Domini pretiosissimam, Gloriam ejus super eminentem duplicem: Primam apud Deum quam essentialem vocamus, cum adjunctis: Secundam externam apud homines, quæ accidentaliter est, necnon singulare ejus Patrocinium ejusque efficaciam.

Primæ Partis Tractatus primus, quem nunc desudamus, continet paucula quasi Proludia ad totam materiam, seu prodromos ad Synopsin totam: Secundus ager de illo ut est Filius David in esse naturali: Tertius de eodem secundum esse supernaturale considerato, in quibus ea videbimus quibus dispositus est remotè, ac deinde quibus apratus est proximè ad qualitates Sponsi Beatæ Deiparæ & Patris Jesu, de quibus Parte Secundâ duobus Tractatibus Prioribus.

In Secundâ Parte quæ omnium principalis est, & tres similiter continet Tractatus, considerabimus cum Tractatu primo ut Sponsum & Conjugem verum Virginis Dei-Parentis. In Secundo explicabimus Paternitatem ejus singularem & incomparabilem respectu Christi Domini. In Tertio agemus de gratiis quas accepit, & virtutibus quibus ad miraculum ornatus fuit ratione istorum duorum summorum Titulorum.

Tertiæ Partis tribus quoque constantis Tractatibus, ut duæ præcedentes; Tractatus primus erit de Gloriâ ejus quâ in animâ & in corpore fruitur in cælis apud Deum Filium suum: Secundus de ejus Gloriâ apud homines, honore, veneratione, cultu & invocatione. Tertius de ejus Intercessione seu Patrocinio ejusque incomparabili efficaciam.

Porro

VI.

VII.

VIII.

IX.

- X. Porro in hoc Opere verbis utor obviis, & phrasi quantum fieri potuit plana ad captum omnium; ne apud me mei inveniant Lectores quod ego apud multos alios Scriptores reperi, duplicem laborem: unum ut verba intelligant, & propositiones construant: alterum ut rem seu materiam ipsam: *Melius enim judicavi cum D. Augustino in Psal. 138. ad illa verba, Non est occultatum os meum à te, ut nos reprehendant Grammatici, quam non intelligant populi.*
- XI. Nec aliter etiam si vellem potuissem, postquam legi verba D. Prosperi Aquitanici lib. 3. de Vita Contempl. (si tamen est illius Author,) dicentis. *Prudentibus viris non placent phalerata, sed fortia: Et certe nonne is qui phaleras querit in dictione, videtur de merito causæ, quam tractat diffidere? ut proinde huic optime aptari possit illud quo D. Ambrosius lib. 1. de Virgin. Mulierem fucos querentem perstringit. Que, inquit, cupiens mutare quod nata est dum aliis studet placere, prius sibi ipsi displicet. Tum deinde subdit. Quem judicem verriorem ô Mulier: requiremus deformitatis tuæ, quam te ipsam, que videri times quod es? si pulchra es quid absconderis? nec tuæ, nec alienæ conscientie gratiam habitura.*
- XII. His addo quod in phaleratis & elegantia plus est ostentationis & propriæ complacentiæ, quam soliditatis, fructus, & ædificationis.
- XIII. Tandem vitam hæc & virtutes illius describo cui simplicitas maxime placuit; ergo stylus & verba quibus illa explicantur, aut simplicitatem redoleant, aut saltem ab eâ non multum recedant.

PROLUDIUM II.

Consilium seu Motivum & Finis Operis.

- I. **M**OTIVUM seu ratio cur in hoc potius Opus quam in aliud tantillum orii mei, & tam modicum facultatis meæ contulerim, duplex fuit: primum quia constat per matrimonii vinculum, quod est divinum, non animos tantum & corpora conjugum uniri, seu quasi unum fieri,

sed etiam mediante istâ unione inter ipsos fieri omnium rerum & bonorum communicationem tantam, ut quod est mariti fiat uxoris, & è converso: Quare cum Carmelus, ut omnibus notum est, totus sit Mariæ, sit, inquam, speciale ejus peculium, & ut ita loquar primum ejus feudum: *Datus est enim ei Decor Carmeli.* Itaia cap. 35. Hincque illa sit Ordinis istius singularissima Patrona, ut etiam pronunciavit Romæ 29. Junii 1670. Sacra Rituum Congregatio in Concessione factâ eidem Ordini recitandi Officium Beatæ Virginis quâlibet hebdomadâ omnino tempore, etiam in Quadragesimâ, non tantum in die Sabbathi, sed etiam quando Sabbathum erit impeditum, in feriâ illi proximiori: sequitur omnino quod eodem modo idem Ordo Marianus pertineat ad D. Josephum: consequenter quod ipse sit etiam illius singularissimus Patronus, etiam seclusâ electione illâ quam fecit de illo idem Ordo: quandoquidem certum sit, nullo jam abnuente, ipsum fuisse verè Mariæ Sponsum, seu Maritum: Quare & dictus Ordo, & singulæ illius personæ ipsius sunt, ipsiusque ut & Sponsæ ejus honorem præ omnibus zelare debent, & Deo dante facient.

Secundum Motivum de hæc potius materiâ scribendi quam de aliâ: sumpsi à beneficiis quæ à Deo per ipsum tantum in corpore tum in animâ accepi, ut ea etiam exteriori aliquâ professione recognoscam pro modulo meo: quo etiam motivo Sancta ac Seraphica nostra Theresia magna illa Heroïna novæ Congregationis in Ordine nostro (à quo nunquam dum vixit separari voluit) Mater & Primipyla, ejus cultum, quem in eodem antiquo suo Ordine vigentem suserat, propagandum suscepit, suæque Congregationis alumnis maximoperè commendavit; quod illi adeò feliciter successit, ut ad hoc à Deo fuisse electam evidenter appareat, nec ullus nisi invidus inficias ibit.

Finis ob quem de hoc Sanctissimo Patriarchâ scribere statui, fuit etiam duplex. Primus ut velificarer devotioni populorum erga eum ubique gentium in dies crescenti, ac præcipuè

Synopsis

Magnificat
D.
Josephus
RV
1670